

OYAK Liselerarası Matematik Yarışması

İstanbul, 07 Nisan 2008

Değerli Konuklar, Sevgili Öğrenciler, Sayın Basın Mensupları Hoş Geldiniz.

Konuşmama önce teşekkürle başlamak istiyorum. Önce Yönetim Kurulu adına Sayın Yıldırım Türker Paşa'ya böyle bir yarışmayı onayladıkları için en derin teşekkürlerimi ve minnet duygularımı sunuyorum. Tabii aynı şekilde Sayın Genel Müdürümüz Coşkun Ulusoy evet demeseydi ne başlayabilirdik ne de devam edebilirdik, ayrıca çok desteklediğini de vurgulamak istiyorum.

Benzer şekilde illerimizin Sayın Valilerine de teşekkür etmek istiyorum onların da onayları ve desteklemeleriyle motivasyonumuz yükseliyor.

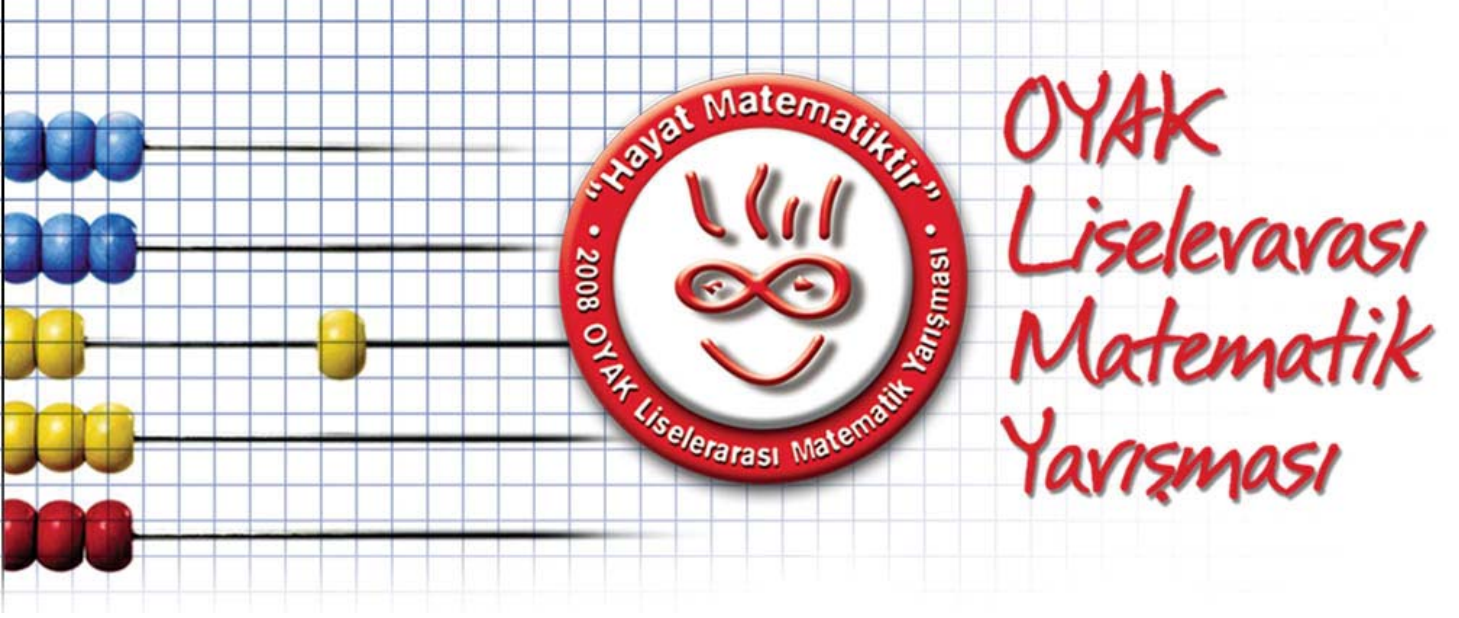
Çok önemi bir teşekkürü de TÜBİTAK hak ediyor. TÜBİTAK hakikaten ülkemizin çok güzide kurumlarından birisi ve TÜBİTAK'ın olaya katkısı olmasa bu derecede nesnel, bu derece şeffaf bir yarışma düzenlemek çok zor olurdu.

Şunu da vurgulamak istiyorum bu yarışma OYAK için asla ve asla bir reklâm, bir pazarlama veya bir satış aracı değildir. Bu yarışma göreceğiniz ve bildiğiniz gibi sadece ve sadece Türkiye'ye yönelik, Türk gençliğine yönelik bir yarışmadır. Kendi içinde de Şirketlerine doğrudan doğruya veya dolaylı olarak en ufak bir fayda sağlamayan tamamen toplum için oluşturulmuş, Türkiye için oluşturulmuş gerçek bir **"Sosyal Sorumluluk"** projesidir. Bunun da altını özellikle çizmek istiyorum.

Burada tek amaç sorgulayan, düşünen, zenginleşen Türkiye'dir. Niye matematik?

Çok basit; gördüğümüz, kullandığımız, bindiğimiz, seyahat ettiğimiz, uçtuğumuz her cisim fizik ve kimya bilimlerinin sonucudur. İşte, bu noktada bilinen çok ünlü bir Atasözünü hatırlamakta fayda var; "Alet işler, el övünür". Çünkü her icadın, her yapının, her taşıtın altında matematik yatar. Malum insanlar konuşa konuşa anlaşılır ama insanların gerçek ortak dili, bilimin ortak dili, sadece ve sadece matematiktir. Bugün dünyayı yöneten fizik kuralları matematik sayesinde otomobil, uçak, radar, uydu, telefon, televizyon, cep telefonu olmuşlardır. Matematik olmasaydı bu saydığım aletlerin hiç biri olamazdı yani her şeyin başı matematiktir.

Şimdi size sorsam en gelişmiş ülkeler kimlerdir? Çok açık olarak zannediyorum Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya diye sayacaksınız. Peki, bunların ortak özelliği ne? Aynı lisanı konuşuyor olmaları mı, aynı milletten olmaları mı, aynı dinden olmaları mı? Hayır. Bunların ortak özellikleri bütün bu ülkelerin tamamının matematiği çok iyi kullanıyor, matematiği çok iyi yaratıyor ve yarattıkları matematikle de fizik ve kimya ilminin mühendislikçe uygulamasıyla dünyanın refahını, dünyanın kültürünü arttırırken kendi ülkelerindeki vatandaşlarının da refahını son derece yükseltmeleridir.

Biz üretiyoruz, biz Türkiye olarak hakikaten iyi üretiyoruz ve kaliteli üretiyoruz ama bu yeterli mi? Değil. Üretimin fabrikalarda değil beyinde başladığını çok iyi bir şekilde anlamamız gerekiyor. Üretim fabrikada değil beyinde başlar. Şimdi Türkiye olarak bunu küçümsediğimi söylemiyorum, gerçekleri saptamak için söylüyorum. Makinelerimizi Almanya'dan, İngiltere'den, Amerika'dan, Japonya'dan alalım, resimlerimizi, hesaplarımızı yine Almanya'dan İtalya'dan Fransa'dan getirelim ve dünyanın en güzel ürünlerini çok güzel buzdolaplarını, otomobillerini, televizyonlarını üretelim. Üretmiyor muyuz? Üretiyoruz, üretiyoruz ama bu yeterli mi? Hayır asla ve asla bu yeterli değil. Varmamız gereken nokta üretimi beyinde başlatmak, resim masasında başlatmak, hesap masasında başlatmak yani matematiği kullanarak üretime başlamak, işte ancak o zaman Türkiye'yi daha müreffeh, daha zengin bir ülke haline getirebiliriz. Aksi halde açık söylüyorum bugünkü üretim şeklimiz ve seviyemizle ancak genel olarak karnımızı doyurabiliriz. Düşünen, sorgulayan, yaratan Türkiye için annelerin, babaların, öğretmenlerin, yöneticilerin daha çok matematik bilincine ulaşabilmesi için bu yarışmayı düzenlemiş bulunuyoruz ve inşallah yıllar boyunca buna devam edeceğiz. Bir taraftan matematiği vurgularken diğer taraftan da olayın sosyal boyutunun altını bir kere daha çizmek istiyorum.

Biraz önce filmde izlediğiniz gibi Türkiye'nin dört bir yanından Tekirdağ'dan Urfa'sına, Ordu'sundan Mardin'ine kadar genç çocuklarımız buradalar, geleceğimizi emanet edeceğimiz kardeşlerimiz buradalar. Şundan emin olabilirsiniz ki bu çocukların yüzde doksanı hayatlarında ilk defa İstanbul'u görüyorlar, Dolmabahçe Sarayı'nı görüyorlar, Topkapı Sarayı'nı görüyorlar, İstanbul'u, Boğaz'ı ilk defa görüyorlar. Boğaz'da ilk defa seyahat ediyorlar. Bunların da hem onların sosyal hayatlarında hem de zihinlerinde çok yeni ufuklar açacağına altını da çizmek istiyorum. Efendim hepimize saygılar sunuyorum.

